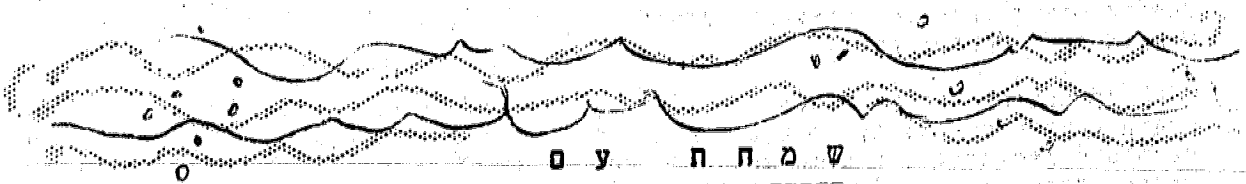

25

עלון המשק

גבעת היים הקיבוץ המאוחד

כ'א תשרי תשל"ט
3. 10. 1969

ושאבתם מים בששון... (ישעיהו י"ב)

מ-3 הרגלים נטל חג הסוכות רב השמחה.

שמחה ראשונה - על אסיף החכמאות והפירות, זו שמחתו של עובד האדמה לסיום השנה החקלאית על כל יגיעותיה. ואם זכה החקלאי ונהג ברכה השנה, והאדמה נענחה לו, והכל נאסף מן השדה ומן הכרמים, הרי השמחה במעונו, והיא משחלבה כמשנה משמעות עם מצוות התורה "ושמחת בחגיך... והייתך אך שמח". וכבר דרשו חז"ל: "בחג - שהחכמאות והפירות בפנים, ולפי כך כחוב בו שלוש שמחות".

בהתפתחות החג נוספו שני ציוני שמחה: שמחת בית-השואבה, ושמחת סיום קריאת התורה.

חג ניסוך המים (שמחת בית השואבה) שחל בסוכות היא אולי החג העליון ביותר בחגינו, וידוע מאמר חכמינו: "מי שלא ראה שמחת בית-השואבה, לא ראה שמחת מימיו".

ישנם חוקרים המנסים לבאר אף את השם "בית השואבה" כ"בית השואבה", כלומר "בית השובה" אשר פירושה בסורית עתיקה - אבוקת אש. באחר ליל השמחה הועלו מאורות אש כעדות המקור: "לא היחה חצר בירושלים שאינה מאירה מאור בית השואבה".

לפי המקורות מודגשת השמחה המופגנת והספונטנית בהעדר חציצה בין פשוטים למכובדים, בין מעמדות ושכבות.

מי שלא ראה שמחת קיץ-השואבה,
לא ראה שמחת מימיו

מ ה נ ע ש ה ב " ג י ל ה ר ק "

קודם כל מעט מספרים: הגיל הרף כולל היום 97 ילד (כן ירבו!), מהם 45 ילדים בגיל הגן ו-52 פעוטים ותינוקות.

ברשותנו כידוע שני גנים בנויים אמנם ל-20 ילד כ"א, אך כדי לקיים עבודה חינוכית יעילה לא רצוי, לדעת יודעי דבר, למלא את הגן בלמעלה מ-18 ילד. 8 ילדים שוכנו באופן ארעי בבית המוסדות, עד לסיום בניית הגן השלישי אשר יחנך, כפי שאנו מקווים מאד, בראשית האביב 1970. מטרת הקמת הגן הייתה כפולה: א. ליצור מסגרת חינוכית מחאימה לילדים בני 3 ומעלה וכן להכניסם כדורעין לגן החדש; ב. לפנות מקום לפעוטים בבתי מחאימים.

בחזית השניה, חזית הפעוטים והתינוקות, מצבנו קשה יותר. כיום ישנם למעשה רק 4 בתי הבנויים ומחאימים לתפקידם בבתי פעוטונים, ובהם מקום ל-32 ילד. אם נוסיף עליהם את הפעוטון בפרוס ואת שני אנפי בית ג', יש מקום לעוד 28-24 ילד, כלומר סה"כ 60-56 ילדים וגם זה בצפיפות רבה מאד וכתנאים קשים ביותר. עד שיגמר הגן החדש יחסר עוד כ-10 מקומות לתינוקות שאיש עדין איננו יודע היכן ישוכנו. ברגע זה אנו נמצאים בתהליך שיפוץ מהיר של הפעוטונים שהתפנו - ועד שיגמר עלינו לשלוח מדי פעם תינוקות שאך זה נולד לחדר ההורים.

כל הכעיות שהוצגו למעלה, הן בסופו של דבר בעיות שכנויות-כלכליות. הבעיה העיקרית ובאית הכעיות היא כמובן הע ב ו ד ה בבתי הילדים. כאן אנו נתקלים בקשיים עצומים הנראים לעתים גדולים כ"כ עד שאי-אפשר להתגבר עליהם ויחכן שנאלץ לפנות בקרוב אל הציבור כולו, על מנת לשחף אותו ולנסות לפתור חלק מהבעיות.

כידוע, דורשים כל 4 פעוטים מטפלת + 1.5 ש' "הקמה". כיום אנו נמצאים במצב שבו כל "מלאי" המטפלות שעבדו בגיליים אלה או שמסוגלות ומוכנות לכך - "אזל". בליה ברירה אנו מכניסים אמהות צעירות שעובדות רק 4 שעות כמטפלות מרכזיות בקבוצה, מה שמקשה מאד על סיוור יום עבודה תקין. נצטרך כולנו לחת דעתנו כיצד להרחיב מעגל זה של חברות הנושאות באחריות הגדולה ביותר, וכדור שאי-אפשר יהיה להזנפם מלהוציא חברות ממקומות עבודה קבועים לחקופה מסוימת לבית הילדים ולנהוג כאן בחקיפות רבה יותר מן הנהוגה כיום. יש מספר גדול של חברות שהן גם אמהות צעירות שאינן מוכנות בשום אופן לעבוד בחינוך. אך לא יתכן לקיים את החינוך המשותף אפילו בצורה מינימלית - אם לא כל אחת ואחת המוסרת את ילדיה לבית הילדים חביב שגם היא עצמה מוכרחה לחרום את חלקה, ולא לפתור עצמה כ- "לי יש מקצוע אחר", "אינני מוכנה בשום אופן לטפל בילדים של מישהו אחר", "אין לי כל גישה ועניין בחינוך" ... לפי המשאל של עדה שנערך בראש השנה ראינו, אמנם, שלא כל החברות שלמות ומשלימות עם החינוך המשותף, אך כל עוד הוא קיים וכל עוד לא החלטנו לפרוק, הוא מחייב את כולם - לא רק במסירת הילדים - אלא גם בקידום - אף אם אין משלימים ומסכימים עם צורה זו במאה אחוזים.

בהזדמנות זו בדצוני להזכיר לכלל החברות ובעיקר לצעירות ולאמהות שביניהן כי במשך השנים נוצרו מספר נוהגים והחלטות שאמנם אינם חוקיים בדיוק את חקונני העבודה אך מה-חייבות ממצבנו, כלומר משפע הילדים, ושאם לא נעמוד בהם מטיל עוד כבד מדי על מספר מצומצם מדי של מטפלות אשר ממילא עובדות עבודה לא קלה ובמסירות רבה מאד. ובכן, מדובר קודם כל ב ע ב ו ד ה ב ש ב ח ו ת .

ההחלטות בגבעת-חיים קובעות שכל חברה צעירה המסוגלת לכך מבחינת בריאות העבוד יום שלם בחודש, כאשר מחציתו נרשמת לזכותה כחופש ומחציתו כגיוס. יוצאות מכלל זה הן רק חברות אשר אין להן כל אפשרות לקבל חופש - כגון מורות במשרה מלאה וכד'. גם אמהות אחרי 6 שבועות חופש לידה משתלבות בחודנות שבה - אם כי כמובן שחצי היום יוחזר להן ולא יחשב לגיוס. סידור דומה נוגע לחברות בחודשי הריון אחרונים - ושם אין זה מתוך רצון להקשות, אלא פשוט, מחוסר ברירה.

ש מ י ר ה : אנו נתקלים בקשיים עצומים לסדר מדי שבוע 3 שומרות. ישנה שמירה אחת קלה מאד - והיא השמירה בפעוטון בפרוס הכוללת גם את שתי בתי הכיתות הסמוכות. שמירה זו נמסרת לחברות מנוגרות שקשה להן לשמור במקומות האחרים. אך אפילו לשמירה זו קשה למצוא חברות המוכנות לבצעה.

כיום מצויד איזור שמירה אחת בשמרטף משוכלל וגם באיזור השני מתקנינים את השמרטף החדש, כך שלמרות הגידול במספר הילדים אין השמירה קשה יותר.

בעיה העומדת באופן מחמיד על הפרק ושעדיין לא הצלחנו לפתור היא בעיה השמירה המוקדמת בשעות הערב. כאשר כל הבתים יחזרו לשמרטף ננסה לפתור אותה מחדש, אם ע"י חירנות של הורים (פתרון בלתי רצוי) ואם ע"י היאוט וסידור בין 3 השומרות (פתרון רצוי). גם בקשר לשמירה לא נוכל חמיד לשמור על הכלל שאם לילד עד גיל שנה אינה שומרת, ונצטרך לפנות גם אל אמהות לילדים דכים העובדות כבר יום שלם, שתכנסנה לחזר לשמירה.

ולסיכום: בתי הומים מחינוקות ... ועלינו לעשות מאמץ עליון - כל אחת מאתנו - כדי להבטיח את עתידו של "ענף העתיד" שלנו.

ד ח ל נ ה ר י

ב ה ק ל א ר ה

מ ז ל ט ו ב

ל ד ל י ה ו מ נ ח ס כ ג ד ו ת
ל נ ש ו א י ה ס
ב ר כ ו ת ח מ ו ת ל ח י ה ו ל א ר י ה ו כ ל ה מ ש פ ח ת

מ ח ס י כ ג ד י ס

ה ח ל מ ה ש ב ו ע ה כ א א נ ו מ ת ח ל י ל י מ ל ס כ מ א ת
ה כ ו ט י ס י ס י מ ו כ ל ח ב ר י ק ב ל א ת ה ש ב ו נ ו .
א י ל כ ן י ה י ה מ ח ס י ס כ ג ו ר ל ר כ י ש ת פ ר י ט י מ
ח ד ש י מ ע ד ל ה ו ד ע ה ח ד ש ה .

ל ח ש ו מ ת ל ב ה ח ב ר ו ת : ע ד ל ה ו ד ע ה ח ד ש ה ל א
נ ו כ ל ל ק ב ל ת פ י ר ו ת ה י ו ת ו ע ד י ן ל א ג מ ר נ ו א ת
ת פ י ר ו ת ה ק י ץ ו ב ק ר ו ב ע ל י נ ו ל ה ת ח ח י ל ב ת י ק ר ו נ י
ח ו ר פ .

ב ח ו ד ה

ה מ ח ס נ א י ו ת

מ ח ס י ה ח צ ר

ה ו א ה מ ק ו מ ב ו מ ו ח ז ק ת ה ס ח ו ר ה מ ו ז מ נ ת ע ב ו ר
ע נ פ י ה ש ו ה , ה מ ל א כ ה ו ה ש ר ו ת י מ - י ה י ה מ ע ת ה
פ ת ו ח ל ש ר ו ת ה ק ה ל ב ל י מ י
א , ג , ו , ב י ן ה ש ע ו ת 6.30 - 8.00 כ ב ו ק ר .

ה ח צ ר י ן

ה כ ו ת נ ה

ב א נ ו ל כ ו ת נ ה ו ה נ ה ל פ נ י נ ו פ ר ו ש י מ
ל ב ן ר ח ב י ד י מ ו א ר ו ן כ נ פ י י מ .

ע ל ה ק ס ת ע ל י נ ו ו ה ת ח ל ל נ ו ס ע . מ ה ק ר ה ?
נ ו ס ע י מ ו נ ו ס ע י מ ו ל א מ ג י ע י מ . מ ה ק ר ה ?
ל מ ה ל א מ ג י ע י מ ? ו ה נ ה ת ח ב ר ה ד ב ר -
ש ח י ה כ ו ת נ ה ג ד ו ל י מ מ א ד ו ה ק ס ת
פ מ ש י כ ה ל נ ו ס ע ל ה ל א ט ל א ט ו ה נ ה ה ס ל
מ ל א , א ב ל ב ש ד ה ז ה א פ י ל ו ל א מ ר ג ש -
ה ר י ה ו א כ ל כ ן ג ד ו ל ...

י ל ד י כ י ת ה ג

ש י מ ו ל ב ל מ ס פ ר ה ס ל פ ו ן
ה ח ד ש - 4442

ג י ד ו ל י ש ד ה . ז ר ע נ ו א ת 80
ה ד ו נ מ י מ ש ל א מ פ ס ת ב ש ט ח ה כ ר מ ה ז ק ן , ע ב ו א
מ כ ו ן ה י ב ו ש . ה נ ב י ט ה ה י נ ה י פ ה מ א ד ו מ ק ר ו י מ
ח ו ר 40 י ו מ ל ק צ ו ר א ת ה ק צ י ר ה ר א ש ו ן .
כ י מ י מ א ל ה ג ו מ ר י מ ל ה כ י ן א ת ה ש ט ח ל מ ל ק
מ ס פ ר א , מ ז ר ח ה מ ה ל ו ל ה א מ ר י ק א י , ו מ ק ר ו י מ
ל ז ר ו ע ב ש ב ו ע ה כ א .

ה ת י ר מ ל ח ח מ י ץ (ע ל ג ב י ה ח ' א ו ה ס ל ק ש ל
ה ק י ץ) מ ת פ ת ח ד י י פ ה .

ק ו ט פ י מ כ ו ת נ ה . ג מ ר נ ו א ת ה ק ס י פ ה ר א ש ו ן
ב ש ט ח י מ ע ל י ד ה ב י ת כ ו ל ל ב י ן ה ר ד י ו ת ו-120
ב מ ר ץ , ו ע ב ר נ ו ל ק ק ו ן . ה י ב ו ל י מ ע ד ע כ ש י ו
ג ב ו ת י מ מ ה מ צ ו פ ה ז נ ו א ה ש ה-600 ש ן כ ב ר א י נ מ
ו ל ו מ א ל א מ צ י א ו ת . ב כ ל ש ח י ה כ י ת י ה י ה
ק ס י פ ש נ י . ש ל ש ה ק ס פ ו ת ע ו ב ו ד ת ב ל י ת ק ל ו ת
א ב ל י ש ב ע י ו ת ק ש ו ת ע מ כ ח א ו מ , כ י ד ר ו ש י מ
20 א י ש י ו מ - י ו מ ! ל ק ס י פ ,
ה י ד ו ק , ה ו ב ל ה . ה ק ס י פ ה ג ד ו ל י י מ ש ך ע ד
20 כ א ו ק ט ו ב ר , א ח ר י ז ה י צ א ר 2 ק ס פ ו ת ל ע ב ו ד ת
ח ו ץ - א ח ר י ש י ק ב ל ו א ת ה ש ר י ו ן ה ד ר ו ש - ו א ח ת
ת מ ש י ך ב ק ס י פ ה ש נ י ב ב י ת .

מ ט ע . ג מ ר נ ו א ת ק ס י פ ה ת פ ו ר ח י מ ע ד
ל י ו פ י ר ו מ א . י ש ל צ י י ן ש ה ח ב ר י מ ל א י צ א ו
ב מ י ד ת ה צ ו ר ך כ מ ו ב א ג מ ס מ , ו נ א ל צ נ ו ל ה ע ז ר
ה ר ב ה ב מ ח נ ו ת ע ב ו ד ה . ג מ ב צ י ר ה ע נ ב י מ ה ס -
ת י י מ ו מ ת ח ח י י ב ת מ מ נ ו המ ש ך ה ע ק י ר ה ש ל ר ו ב
ה כ ר מ , פ ר ט ל מ ו ר ס ק ו ל ש ת י ה ח ל ק ו ת ה צ ע י ר ו ת .
מ צ ב ה פ ר י , מ ל כ ד ה מ ו ר ס ק , ה י ה ג ר ו ע ו ג מ
ה מ ח י ר י מ ה ח ל מ ר א ש י ת א ו ג ו ט ה י ו נ מ ו כ י מ .
ב-5 ב א ו ק א ט ו ב ר נ ו ט ע י מ 24 ד ' א ב ו ק ו ר .
ה ש ט ח מ ו כ ן ל נ ט י ע ה , ב ח ו ך מ ט ע ב נ נ ו ת ש נ י ט ע
ב א ב י ב . כ י מ י מ א ל ה מ ת ח ל ב א ר ץ ק ס י פ ה ז ן
ה ר א ש ו ן - א ש י נ ג ר - ל י צ ו א , ו א נ ח נ ו נ ת ח ח ל
ל ק ט ו פ ע מ ג מ ר ק ס י פ ה ת פ ו ר ח י מ . ה י ב ו ל ה י נ ו
ק ט ן ב כ ל ה א ר ץ ו ג מ א צ ל נ ו .

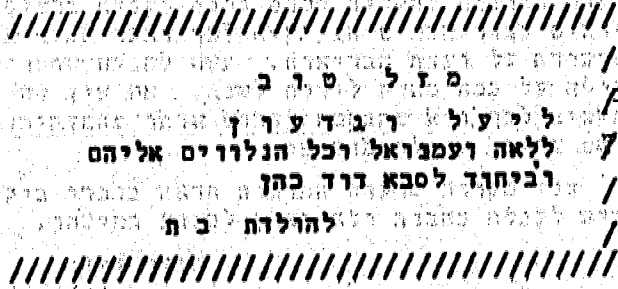
ב ש מ י מ א ל ה ת ח ח ל נ ו ג מ ב ק ס י פ ה ב נ נ ו ת .
ה י ב ו ל ה ח ד ש מ ב ט י ת ר ב ו ת ו מ ק ר ו י מ ל א ו ת ה
כ מ ו ת פ ר י כ מ ו ל פ נ י ש נ ה , מ פ ח ו ת ש ט ח .

פ ר ד ס . ה ת ח ח ל נ ו ל ק ט ו פ ק ל מ נ ט י נ ו ת ,
מ ו ק ד מ מ ה ר ג י ל . ה י ב ו ל י ו ת ר ט ו ב מ כ ש נ ה
ש ע ב ר ה , א ב ל ע ד י ן ל א מ ס פ י ק , א מ כ י ה ע צ י מ
ה ת ר ו מ מ ו ג ד ו ל ו ן מ ק ר ו י מ ל-1 1/2 ש ן ל ד ו נ מ
ע ת ה מ ר ס י מ ע ו ר 200 ד ו נ מ פ ר ד מ נ ג ד ק י נ מ ו ת
מ ג ן . מ כ ח י נ ה ע י ב ו ד י מ ו נ ק י ו ן מ צ ב ה פ ר ד מ
ה ו א ט ו ב מ כ ש נ י מ א א ח ר ו נ ו ת , ו מ ת כ ו נ נ י מ ל ה ת -
ח ל ת ק ס י פ ה ו ש י נ ג ט ו ן כ ק ר ו ב .

ו ר ד י מ . א נ ו ב ע י צ ו מ ה ש ל נ ט י ע ה -
"ש נ ט ע" ב ש פ ה ש ל ה י ו מ . ג מ ר נ ו ל ש ח ו ל 9.0 ד'
ס ו פ ר ס ט א ר ב ח מ מ ה ב ' ו ע ת ה ש ו ת ל י מ כ ח מ מ א א'
ז ן ח ד ש ו ש מ ו ז ו ר י נ ה ע ל 2 ד ו נ מ - פ ר ח ב י ן
ג ר נ ט ו ו ר ד ר ג י ל , כ צ ב ע ו ו ר ד - ב ס ו פ ה ש ב ו ע
ה ת ח ח ל ג מ ה י צ ו א ו ג מ א נ ו ב י ן ה מ ש ק י מ ה ש ו ל ח י מ
ג מ ל ש ו ק ה מ ק ו מ י ק ו ט פ י מ . ע ד ת ח ח ל ת ד צ מ ב ר
ה י צ ו א מ ו ג ב ל ל פ י מ כ ס ד ת -

מ צ א נ ו כ מ ז ל ט ו ב א ח ד י 10 ש נ י מ ת צ ר ן מ ש ק
ח נ ן ש ר ו ן ק ב ל ע ל ע צ מ ו ת פ ק י ד ז ה ו כ י ן
ע י ט ו ק י ו י ה י ה ב י ן ה י ת ר ר י כ ו ז ה ז מ נ ו ת
ה ע נ פ י מ ו ה מ ו ס ד ו ת ל מ ר כ ז ה ק נ י ו ת . ג י ו ר א
ו י נ ו ק ב ל ע ל ע צ מ ו א ת ר י כ ו ז ה ק נ י ו ת נ ו ס פ ל ג י מ
ל ג ז כ ו ד ו ת ו ח נ ן י ה י ה א ח ו א י ל מ ח ס ן ז ה - ו ג מ
ל צ י ו ד ה ר ב ש ל ו ע ד ת ה ח ר ב ו ת .

ג י ו ר א מ

לתקנון ונוהל בעניני הצגות

דיון על יום - כפור

ברצוני להתיחס לדיון על יום כיפור. עצם הדיון, ולהעמיד להחלטה, באם זה חג - או לא חג - יכול לקומם, וזה לא שייך לאיש דתי, או לא דתי.

למשל, איך היו נוהגים? באם היו מגלים בחפירות ארכיאולוגיות צלמים או פסל פלחני מלפני שלש אלפים שנה - האם היו מנפצים אותו מפני שזה פלחני? או היה שוכן כבוד באחד המוזיאונים? יום כיפור הוא בעל וחק של אלפים שנה, וקצת כבוד ליום זה, שלא לדבר על סולידריות עם רובו של העם היהודי ביום זה, וכבוד לזכרם של יהודי ספרד האנוסים שסיכנו את חייהם (וגם עלו על המוקד) בכדי לקיים את החג.

אני מציע שלא יהיה יותר ויכוח על אותו יום. ולחברים אשר החג הזה צורם להם - אל יהיו אנוסים ושהיו כנים עם עצמם: יפנו לסידור עבודה ויעבדו כביום רגיל, ואז כל הכבוד להם, ושלא יטרידו את הציבור לשוא.

אחד החברים

(כותב הרשימה מתכוון מאד להודיע את זהותו לפחות למערכת!)

תרבות ומיסוד

חיי הקבוץ הולכים ומסתעפים, כידוע, והדבר מחייב תקנונים, נוהלים ומוסדות בכל החום והחום. טבעו של מיסוד מסועף שלעמים הולך האדם הקונקרטי לאיבוד בין סבכיו. גישה ממוסדת לגמרי אינה מביאה בחשבון את ההבדלים בין אדם למשנהו ואת הצרכים האינדיבידואליים. מנטליות ממוסדת נוטה לפטור במחי סעיף של קצנצוף בעיות סבוכות, מבלי לבחון מי עלול להפגע ממנו.

אינני סבור שהגישה והמנטליות של המיסוד השתלטו על ועדת התרבות שלנו. אך מה אומר אם רק לפני יומיים מצאתי כתא הדואר שלי, כמו כולם, דף תקנון ונוהל וכו' סעיף אחד המנוסח בסגנון צבאי כמעט: "לידיעה אלה הצריכים לשבת מסיבות שונות קרוב לבמה: לא חמיד ניתן להשיג במחיר מוזל כרטיסים טובים, לכן תחיה להם הברירה: א. להסתפק במקום לא כל כך טוב ב. לשלם יותר ג. לוותר על ההצגה."

בקיצור: אם לא הצלחנו להשיג לך כרטיס מתאים - זב'ש (=זו בעיה שלך).

לדעתי אין לקבל סעיף זה. זוהי גישת השוויון הפורמלי בטהרה. קח לך סכום כסף ועשה אתו כרצונך. צרכיך המיוחדים מענינים אותנו רק עד גבול מסוים.

השויון המהותי, הלא פורמלי, גורם שגם לחברים שאינם שומעים או רואים היטב, מגיע להננות מהצגה כמו לכל חבר אחר. לכן צריכה ועדת התרבות להקציב סכום נוסף לקניה כרטיסים טובים עבור חברים הזקוקים לכך ואשר קבלו את אישורה של ועדת הבריארות. קשה להניח שהתוספת עולה על כמה מאות לירות לשנה. אם אין לה תקציב לכך היא מתבקשת לדרוש אותו מהמזכירות ואם צריך, אפילו מהאגפה.

אני מקווה שועדת התרבות חרואה בדברי ביקורת שיש לקבלה בהכנה ולא רצין לפגוע במישהו.

אורי יזהר

בטפסים מולאו. יש שהתפלאו שיש להם עוד זכות כה גדולה; ויש שלא האמינו שראו כל כך הרבה. היו רבים שטענו "אה זה כלל לא ראיתי" - בדרך כלל פשוט שכחו. אולי זה דוקא מראה שראו כל כך הרבה עד ששכחו... בכל אופן כל הבעיות יושרו.

"התקנון" פורסם משום שהיו הקדימים של שיבושים בשמות ועוד פרטים שאפשר למנוע ארחס אם יישמרו הכללים. רק מי שעסק בעניני הצגות יודע עד כמה רבה הטרדה. לפעמים קשה להבין איך מפעולה כל כך פשוטה של כתיבת שם וקריאה יכולים לצוף בעיות כה גדולות.

אין להכחיש שישנן טענות מוצדקות ומקרים אלה בדרך כלל מסתדרים, אך עיקר הבעיה היא של התעמקות קמעה והחלטה.

אנחנו חברה גדולה ומגוונת בדרישותיה ואין מנוס מקביעה כללים ושמירתם. פשוט לא ניתן להסביר לכל אחד מחדש עד כמה חשוב כדור, לציין מחיר ושאר פרטים קטנים" הגורמים אח"כ לקשיים כה רבים. וכל אחד מאתנו יודע יפה, יפה לשמור על כך שמה שקשור לתקציבו יהיה "פיקס".

עלינו לדעת שכרטיסי ההנחה שאנו מקבלים במחיר אהיד, הם בד"כ להצגות להתישבות העובדת וחלוקת הכרטיסים הטובים נעשה בין משקים רבים; בחלקו של כל משק נופלים מעטים מהם. לצערנו מחירי הכרטיסים הרגילים יקרים מאד ואין באפשרותנו לעמוד בהם בתקציבים שלנו. מספר החברים שמ-סיבות שונות ובד"ג מוצדקות זקוקים למקומות קרובים מהווה כרבע מהציבור. יוצא שה"בריארים" נידונים מראש למקומות ישיבה פחות טובים

באשר לתחבורה, ציינו שמחירי האוטובוס יקרים מאד ונוכל לאפשר נסיעה רק אם יהיה מספר מספיק של נרשמים. רוב הציבור מעדיף היום לוותר על אולם יפה ולראות הצגה האולם קרוב - אם ההצגה גרועה לפחות לא מפסידים זמן!

הסעיף בו דובר על תוספת תשלום עבור מקום טוב עורר טענה רוחות. יתכן שהניסוח היה גרוע ועם הנפגעים הסליחה. אבל הצעתו של אורי להשאיר ולפניה לאישור ועדת הבריארות אינה מעשה משום שהדבר נרצע למספר גדול מאד של חברים.

לסיכום - נשחזל לקדם את הדברים, להעלות את התקציב ולאפשר לכל הציבור לההנות ולספוג תרבות במידת יכולתו. בענינים יותר עקרוניים יערך דיון במועצה החברה.

ולבסוף - איחולים לכולנו - תחא השנה גרושה הצגות טובות ו... זולות.

בני 3000 צופים בחזרון הארץ-קולי לרגל 40 שנות עמק חפר ישבו 30 חברי גבעת-חיים, ביניהם אף ילד אחד! ישבו שם נכדים על ברכי סבאים, צפו עם כלנו במסכת ערוכה בסוב טעם ומבוצעה היטב. היה זה חזיון מדהיב עין, הן על תבמה והן הקהל.

לקראת הבחירות לכנסת

=====

ב-28.10, יום ג', הבחירות לכנסת - המאמץ הנדרש מאתנו הוא גדול בעיקר בכח אדם - מכסת הגיוס הוא 110 חברים/ות ושני כלי רכב (ל א כולל את החברים העובדים במזה'ק). יידושו מאתנו חברים/ות לביקורי בית ולחוגי בית. עלינו להענות לתביעות ולהחנודב כ'א לפחות פעם בשבוע לפעולה. עבודה זו שלנו משרה רוח של אחדות באין פועלי העיר והקבוץ ומוסיפה הרבה בפעילות למען הידוק המערך.

בבחירות להסתדרות נפגשנו באדישות וחוסר מעש, נקווה שהפעם בבחירות לכנסת המצב ישתנה. על החברים להיות מוכנים, הזמן קצר (פחות מחודש ימים) והעבודה מרובה. קבלנו חוסר הסברה מעט, סה'כ 4 חוברות והן חולקו לצעירי החברים שילמדו את הבעיות. במידה ויתקבל חומר יחולק לחברים.

1. בחירות

הערה:

בבחירות להסתדרות התקבלו מספר חוברות - הכל חולק והועבר למעוניינים. היתה הודעה מיוחדת על הקיר שמי שמעוניין בחומר הסברה, יפנה לחברה ע'י הטלפון ויקבל בר נכון שלא חילקנו למועדון. במידה ויהיה חומר הסברה נכלול הפעם גם את המועדון (אם כי ספק רב אם דוקא את זה יקראו).

ישעיהו

XXXXXXXXXXXX

ב א ס פ ו ת האחרונות

- אושר שנת חופש לאיתן חפר, אחרי דיון שעמד על רמה חברית יפה
- היה דיון על ריכוז עבודה.
- התחדש הדיון הנצחי על יום-כיפור והוחלט לא לקיים 'יום עבודה רגיל'
- נבחר דוד-עין-דר למרכז עבודה
- היה דיון על בחירת מזכיר או שני מזכירים (באספה זו שהיתה רבת משתתפים לא נוהל פרוטוקול!)
- בחירת מזכיר: המועמדים - הרבט וצבי מנבר. נבחר הרבט.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ב ש ל ה י ק י ץ

כבר מאחורינו חגי סוף הקיץ. חגגנו בשבת אחים יחד ערב ראש השנה וסוכות. נעים היה להיות מסובין סמיב שלחנות ערוכים, כל הציבור על כל רבדיו-- להודות על היש, לברך על המחר שיהיה טוב יותר (או כפי שנאמר - שלא יהיה יותר גרוע). שהתפילה - "בוא שלום" התגשם.

"מי שלא ראה שמחה בית-השואבה לא ראה שמחה מימיו".

זה שנים רבות שלא חגגנו את "חג המים" - אולי מפני שאיננו מרגישים כל כך בחסרונם מאז הברז של קו מקורות... המבוגרים וחלק מהדור השני עדיין זוכרים חג זה על שיריו ומחולותיו כאחד החגים היפים שלנו. אך אל לנו לשכוח שאמנם הבצוע היה ע'י חברי המשק וילדיו אך המסכה וארגונה היו "קנויים" ולא נשאר זכר כחוב.

אנו רוצים לנסות ולחדש חג זה ששרשנו סמונים עמוק במקורות ומנהגי עם ישראל (ולשמוח ידעו פעם). חמיו כמה עמנו למים ולגשם, (אז עוד לא היתה אדמה ולא ידעו להתפיל מים). עדין לא נמצא הצביון הנאות והשנה ניגשנו לענין בדחילו ורחימו, אם משום קוצר הזמן להכנה, ואם פשוט מחוסר מציאת הדרך הנכונה. ומשגיאות - נלמד חמיד. אך העיקר -

"ו שמחה כחגך והייתה אר שמה".

1. חרבות

ח כ נ י ת ה ח ג

בשעה 5.30 יתכנס כל הציבור בשטח בריכת השחיה. החברים מתבקשים להביא שמיכות לשם ישיבה על הדשא. כדאי מאד להתמרח בנוזל נגד יתושים !

ארוחת הערב תחולק במרפסת המערבית של ח'א בשבת בצהריים. כל אחד מתבקש להכין כריכים ולאכול אותם בארוחת ערב משוחפת בשטח החגיגה - בלדך בשעה 6 אחרי הסכס. מיץ ופירות יחולקו במקום.

לאחר התכנית יערך רונדו מסביב לבריכה - כל הילדים מתבקשים "לסחוב" את ההורים והסבאים וסבחות. האמיצים ביננו מוזמנים לשחוח.

מ ו ע ד י מ ל ש מ ח ה